

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 2147
Ημερομ. Κατάθεσης: 6/5/2026

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ
Φραγκίσκος Παρασύρης- Βουλευτής Ν. Ηρακλείου
ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς τους Υπουργούς:

-Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών

Θέμα: «Ρυθμίσεις χωρίς τέλος και χωρίς αποτέλεσμα».

Ο βουλευτής Ηρακλείου του ΠΑΣΟΚ- Κίνημα Αλλαγής κ. Φραγκίσκος Παρασύρης καταθέτει ως αναφορά στη βουλή δημοσίευμα με θέμα «Ρυθμίσεις χωρίς τέλος και χωρίς αποτέλεσμα» και αιτείται απαντήσεων.

Παρακαλούμε αφού λάβετε υπόψη την επιστολή και επειδή σύμφωνα με το δημοσίευμα παρά τις δεύτερες ευκαιρίες, τα χρέη αυξήθηκαν από 34 δισ. το 2010 σε 114 δισ. Ευρώ να αναλάβετε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες για την όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερη και βιώσιμη ρύθμιση οφειλών προς το Δημόσιο, τα ασφαλιστικά ταμεία και τους Δήμους .

Ο Βουλευτής

Φραγκίσκος Παρασύρης

Συν(1)

1. ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

Μέσο: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ημ. Έκδοσης: . . . 29/04/2026 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 29/04/2026

Σελίδα: 1

ΣΗΜΕΡΑ

ΕΦΟΡΙΑ

Ρυθμίσεις χωρίς τέλος και χωρίς αποτέλεσμα

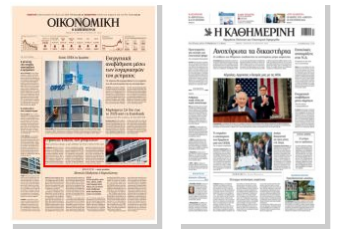
Ούτε μία ούτε δύο, αλλά μια ντουζίνα οριζόντιων ρυθμίσεων οφειλών προς την εφορία, με πολλές δόσεις και άλλες διευκολύνσεις φορολογουμένων, έγιναν από το 1978 έως την τελευταία των 72 δόσεων. Σύμφωνα με υπηρεσιακά στελέχη του υπουργείου Οικονομικών, στην ουσία το πρόβλημα των ιδίων χρεών ανακυκλώνεται, με ομάδες οφειλετών να μπαίνουν στη μία ρύθμιση μετά την άλλη. **Σελ. 22**

1. ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

Μέσο: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ημ. Έκδοσης: . . .29/04/2026 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .29/04/2026

Σελίδα: 21

Ο φαύλος κύκλος των ρυθμίσεων

Παρά τις δεύτερες ευκαιρίες, τα χρέη αυξήθηκαν από 34 δισ. το 2010 σε 114 δισ. ευρώ

Οι ρυθμίσεις χρεών είναι μια ιστορία που κρατάει πολλές δεκαετίες στην Ελλάδα. Η αρχή έγινε το μακρινό 1978 με την πρώτη περαιώση. Ακολούθησαν άλλες έξι, με την τελευταία να γίνεται το 2010. Από το 2013 και μετά τη σκυτάλη πήραν οι ρυθμίσεις οφειλών, συνεχίζοντας έναν φαύλο κύκλο, όπου η λύση της μιας χρονιάς

γίνεται το αδιέξοδο της επόμενης. Εκτοτε θεσμοθετήθηκαν αρκετές ρυθμίσεις σε 100, 120 δόσεις, 72 δόσεις για τα χρέη της πανδημίας, της ενεργειακής κρίσης, ενώ αυξήθηκαν και οι δόσεις στην πάγια ρύθμιση οφειλών. Το αποτέλεσμα ήταν τα χρέη προς το Δημόσιο από τα 34 δισ. το 2010 να φθάνουν σήμερα στα 114 δισ., ενώ οι

οφειλέτες ανέρχονται σε περίπου τέσσερα εκατομμύρια. Η τελευταία ρύθμιση εντάχθηκε στο πακέτο των μέτρων στήριξης για την αντιμετώπιση της νέας κρίσης που δημιουργεί ο πόλεμος στο Ιράν. Θα είναι 72 δόσεων, θα τεθεί σε εφαρμογή τον Ιούνιο και όπως όλα δείχνουν, θα μείνει ανοικτή έως τα τέλη του έτους. **Σελ. 22**

Η ιστορία των ρυθμίσεων χρεών ξεκινάει με την πρώτη περαιώση το 1978.

Φαύλος κύκλος οι ρυθμίσεις οφειλών προς το Δημόσιο

Παρά τις διευκολύνσεις, τα χρέη από 34 δισ. το 2010 φτάνουν σήμερα στα 114 δισ.

Του ΠΡΟΚΟΠΗ ΚΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

Σαν παλιά συνήθεια που δεν κόβεται, οι ρυθμίσεις χρεών στην Ελλάδα επιστρέφουν ξανά και ξανά, κάθε φορά με νέο όνομα, άλλες ανάγκες, αλλά με το ίδιο γνώριμο σενάριο. Ο φορολογούμενος παλεύει να τακτοποιήσει τα ασυμμάζευτα, το κράτος ανοίγει παράθυρα «δεύτερης ευκαιρίας» και κάπου στη μέση γεννιέται ένα παράδοξο. Όσο περισσότερο διευκολύνεται η αποπληρωμή, τόσο περισσότερο διογκώνεται το πρόβλημα και αυξάνονται τα χρέη. Είναι ένας φαύλος κύκλος που θυμίζει σίριαλ χωρίς τέλος, όπου η λύση της μιας χρονιάς γίνεται το αδιέξοδο της επόμενης. Έτσι λοιπόν, τον προσεχή Ιούνιο θα έχουμε και πάλι ένα remake με μια ρύθμιση 72 δόσεων, η οποία όπως όλα δείχνουν θα μείνει ανοικτή τουλάχιστον μέχρι τα τέλη του έτους.

Παρά το γεγονός ότι από την εποχή των μνημονίων οι θεσμοί με τον πλέον εμφαντικό τρόπο δήλωναν αντίθετοι σε ρυθμίσεις οποιουδήποτε τύπου οφειλών, οι κυβερνήσεις κατάφεραν να τις περάσουν.

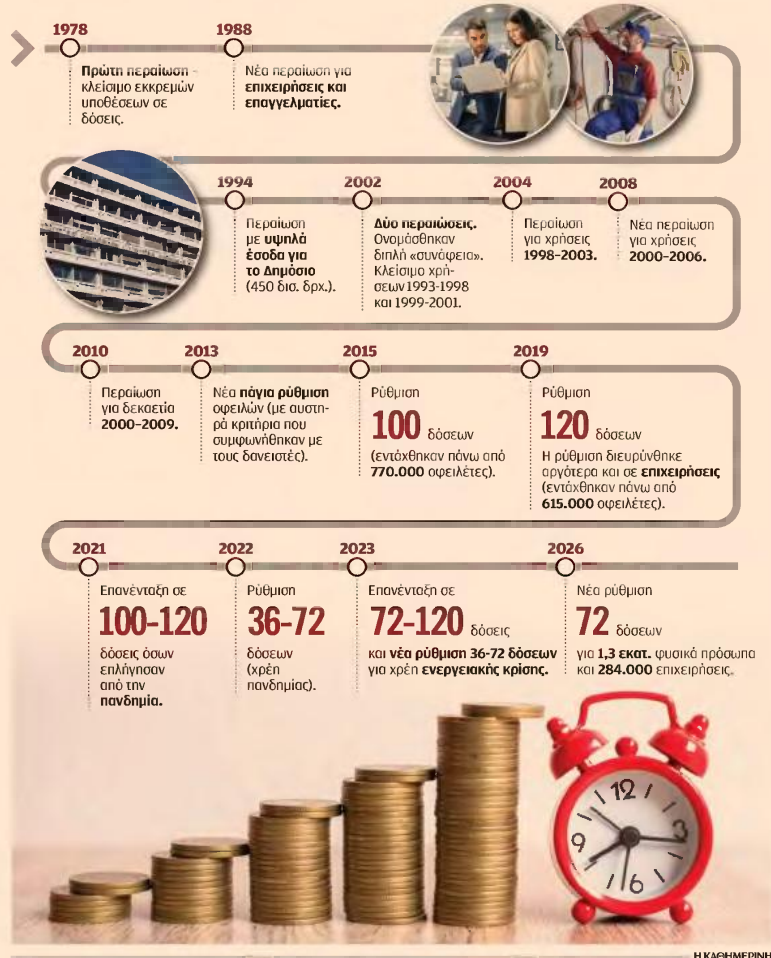
Για την ιστορία, οι πρώτες ρυθμίσεις την περίοδο της οικονομικής κρίσης και των μνημονίων έγιναν επί υπουργίας Γ. Στουρνάρα και γενικού γραμματέα Δημοσίων Εσόδων Χ. Θεοχάρη, υπό αυστηρές όμως προϋποθέσεις κατόπιν απαίτησης των θεσμών και υπό την καθοδήγησή τους. Στη ρύθμιση αυτή, όπως ήταν φυσικό, δεν υπήρξε μεγάλη ανταπόκριση, καθώς οι οφειλέτες θα έπρεπε να δώσουν λεπτομερείς πληροφορίες για το εισόδημα και την ακίνητη περιουσία τους. Για οφειλές μάλιστα από 50.000 ευρώ μέχρι 150.000 ευρώ ήταν υποχρεωμένοι να καταθέτουν βεβαίωση από ανεξάρτητο φορέα, ενώ για υψηλότερες οφειλές ζητούνταν εγγυήσεις ή εμπράγματα εξασφαλισμούς από τρίτο εκτιμητή.

Εκτοτε θεσμοθετήθηκαν αρκετές ρυθμίσεις σε 100, 120 δόσεις, 72 δόσεις για τα χρέη της πανδημίας, της ενεργειακής κρίσης, ενώ αυξήθηκαν και οι δόσεις στην πάγια ρύθμιση οφειλών. Το αποτέλεσμα ήταν τα χρέη προς το Δημόσιο από τα 34 δισ. ευρώ το 2010 να φθάνουν σήμερα στα 114 δισ. ευρώ, ενώ οι οφειλέτες ανέρχονται περίπου σε τέσσερα εκατομμύρια.

Παλιού κυβερνητικό στέλεχος με θητεία στο **υπουργείο Οικονομικών** αναφέρει ότι σε όλες αυτές τις ρυθμίσεις υπάρχει ένα κοινό. Το κοινό είναι οι οφειλέτες οι οποίοι μεταβαίνουν από τη μια ρύθμιση στην άλλη. Ουσιαστικά οι ρυθμίσεις γίνονται για τα ίδια άτομα.

Είναι ενδεικτικό ότι στη ρύθμιση των 120 δόσεων εντάχθηκαν περισσότεροι από 615.000

Από τις περαιώσεις στις ρυθμίσεις

Οι ίδιες ομάδες οφειλετών «μεταναστεύουν» από ρύθμιση σε ρύθμιση, ανακυκλώνοντας το πρόβλημα, χωρίς να το επιλύουν.

οφειλέτες του Δημοσίου με χρέος περίπου 5,8 δισ. ευρώ. Από αυτούς, 211.551 ολοκλήρωσαν τις ρυθμίσεις, αποφέροντας στα κρατικά ταμεία έσοδα πάνω από 1 δισ. ευρώ, ενώ 84.358 παραμένουν ενεργές και αφορούν οφειλές περί τα 1,2 δισ. ευρώ. Ωστόσο κάθηκαν 315.000 ρυθμίσεις, αφήνοντας συνολικό ληξιπρόθεσμο υπόλοιπο 3,5 δισ. ευρώ. Σίγουρα δεν μπορεί να πει κανείς ότι σε εκείνη τη φάση το εγχείρημα στέφθηκε από επιτυχία.

Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον, η πολιτεία επανήλθε με μία νέα

ρύθμιση 72 δόσεων. Δεν είναι λίγοι εκείνοι που επισημαίνουν ότι οι ίδιες ομάδες οφειλετών «μεταναστεύουν» από ρύθμιση σε ρύθμιση, ανακυκλώνοντας το πρόβλημα χωρίς να το επιλύουν. Και ενώ η τεχνολογία προσφέρει πλέον εργαλεία για στοχευμένη ανάλυση και ουσιαστικό έλεγχο, η έλλειψη ποιοτικών δεδομένων για το προφίλ των οφειλετών παραμένει ένα κρίσιμο κενό.

«Οχι» σε οριζόντια μέτρα

Υπάρχουν βεβαίως και χιλιάδες περιπτώσεις φορολογουμένων, που πραγματικά αδυνατούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους. Σε αυτούς θα έπρεπε να απευθύνεται μια νέα ρύθμιση ή η δυνατότητα επανεπίσημης και όχι γενικευμένα και ακρίτως σε όλους τους οφειλέτες. Για αυτές τις περιπτώσεις θα έπρεπε να θεσμοθετηθεί νέα ρύθμιση, που λαμβάνει υπόψη το εισόδημα, την ύπαρξη περι-

ουσιακών στοιχείων, αλλά και τις προσωπικές οικονομικές συνθήκες των οφειλετών. Το σχέδιο που είχε προταθεί στο οικονομικό επιτελείο προέβλεπε ρυθμίσεις κομμένες και ραμμένες στα μέτρα του κάθε οφειλέτη. Αντί για οριζόντια σχήματα, το χρέος να κατανέμεται σε δόσεις που να αντανακλούν τις αντοχές του φορολογουμένου, δίνοντάς του τη δυνατότητα να ακολουθήσει ένα πλάνο αποπληρωμής που δεν θα τον οδηγεί εκ νέου σε αδιέξοδο. Με αυτόν τον τρόπο περιορίζεται ο κίνδυνος αθέτησης, αλλά και τα αναγκαστικά μέτρα, όπως οι κατασχέσεις.

Η ιστορία δείχνει ότι επαναλαμβάνεται. Από το 1978, όταν εφαρμόστηκε η πρώτη περαιοση μέχρι σήμερα, η Ελλάδα έχει υιοθετήσει δεκάδες ρυθμίσεις και «έκτακτες» λύσεις. Κάθε μία υποσχεται ανάσα, αλλά καμία δεν καταφέρνει να αλλάξει τη δομή του προβλήματος.

H KATHMERINΗ